

[Niels Mørk.]

opfattelse, som har arbejdet med denne sag i ca. 8 år, opfyldes disse meget vigtige betingelser ved, at man placerer den fremtidige bro mellem Helsingør og Helsingborg, altså Højstrup-Sofiero linjen.

Vedrørende trafikken på Øresund viser tallene jo, at af 14 millioner Sundrejsende årlig foretrækker de ca. 8 millioner rejsen mellem Helsingør og Helsingborg, mens de andre 6 millioner fordeler sig over samtlige andre Sundrejser, og dem er der jo mange af i øjeblikket. For dem, der i mit område er tilhængere af en nordlig forbindelse, er det vanskeligt at forstå, at man skal tvinge rejsende fra Mellem- og Nordsverige, Norge og Finland samt fra hele det europæiske kontinent til at foretage en længere og dermed dyrere vej ned om Malmø-København fremfor den lige vej over Helsingør-Helsingborg. For os at se kan denne vigtige sag om linjeføringen ikke gøres til et spørgsmål om, hvad der alene tjener Sydskåne, Malmø, København og Bornholm; her er det hele Danmark, hele Sverige og hele Norge, som er impliceret.

Hvad angår det samfundsøkonomiske, kan det vel ikke være helt uden betydning, at den nordlige forbindelse beregnes, som den højtærede minister oplyste det, at kunne blive ca. 500 mill. kr. billigere end den sydlige forbindelse. I denne sammenhæng skal man vel også se på driften og vedligeholdelsen, som vel må blive mere fordelagtig ved den korte nordlige forbindelse end ved den længere sydlige forbindelse.

Med hensyn til det æstetiske er der jo af tilhængerne af den sydlige forbindelse ført meget stærke påstande i marken om, at den nordlige forbindelse vil kvæle Kronborg og ødelægge bestående naturværdier. Personlig finder jeg disse påstande stærkt overdrevne, for forholdene er jo allerede således i dag, at Kronborgs sydlige side stort set er lukket for udsyn for de mange millioner mennesker, som tager med færgen fra Helsingør til Helsingborg. Personlig mener jeg, at en nordlig broforbindelse ikke vil ødelægge udsigten til vort store nationale klenodie Kronborg meget mere, end det allerede er sket, og slet ikke, hvis tilkørslen til den kommende bro flyttes nogle hundrede

meter mod nord, hvor der heller ikke er nævneværdig bebyggelse i forhold til den linjeføring, som betænkningen viser. I øvrigt kan jeg ikke mindes, at der af æstetiske grunde er blevet rejst kritik, da man i sin tid planlagde og byggede de andre store broer, vi har herhjemme, eller de store vej-anlæg, der er lavet i de senere år, og selv om der ikke dér fandtes et Kronborg, var de landskabelige naturværdier i alt fald flere steder på højde med dem, som vi har i Nordsjælland.

Til slut vil jeg kun sige, at jeg er helt enig med den højtærede minister og også med mit partis ordfører i dette, at det har ingen hast med at slå bro over Øresund; Store-Bæltbroen må absolut have første prioritet; jeg vil endda gå så langt som til at sige, at selv om der skulle gå 20 år, før vi har Øresundsbroen, ser jeg ingen skade heri. Indtil da mener jeg, at trafikken kan klæres; når de nødvendige udbygninger af havne og færgkapacitet finder sted, mener jeg, at denne trafik på Øresund kan klares mange, mange år fremefter.

Conrad Kofoed: Det bliver vel ikke i den nærmeste tid, vi skal til at træffe afgørelse om Øresundsbroens placering.

Når jeg har bedt om ordet, er det ikke, fordi der er nogen uoverensstemmelse mellem mig og mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Holmberg; det er heller ikke, fordi jeg anser spørgsmålet om placeringen af en Øresundsbro for et specielt bornholmsk spørgsmål. Men når man taler om den interesse, som vises sagen i store kredse ud over landet, må det tilføjes, at interessen ikke er mindre på Bornholm, hvilket også viste sig, da kommissionsbetænkningen forelå; da kom der nemlig ret hurtigt en henvendelse fra Bornholms amtsråd og fra erhvervslivet på Bornholm. Det var dette ønske om at få forbindelsen lagt mod syd, som nu fra flere sider synes naturlig, nu placeringen af en eventuel Øresundsbro er blevet noget, som indgår i en større plan. En placering mod nord kan i første omgang se ud til at blive mest økonomisk, og det er jo klart, at der må tages hensyn til et samlet hele, men ud fra en samfundsøkonomisk betragtning bør vel den form vælges, som giver de største samfundsmæs-